

Barraca valenciana

La barraca tradicional és de planta rectangular, d'uns nou per cinc metres, amb coberta triangular amb un marcat angle per a desaiugar les precipitacions torrencials, amb un cavallet perpendicular a l'entrada (usualment orientada cap al sud) que està situada en un dels costats menors.

La distribució típica és: una porta en la façana sud que dona accés a un ample corredor que recorre tota l'edificació fins a la façana nord, on s'habilita una altra porta que permet la circulació d'aire. Eixe corredor és utilitzat com a cuina, menjador i magatzem. A l'altra crugia s'habiliten els dormitoris, habitualment tres. Al pis superior s'accedeix mitjançant una escala de mà i antigament era utilitzat per a la cria del cuc de seda.

Per a la seua construcció s'utilitzen materials fàcilment accessibles en la zona com ara el fang, les canyes, els juncos o els canyissos. Per això les parets són construïdes amb rajoles d'atovó i la coberta es realitza amb canyís i palla.

La barraca tradicional es de planta rectangular, de unos nueve por cinco metros, con cubierta triangular con un marcado ángulo para desaguar las precipitaciones torrenciales, con un caballete perpendicular a la entrada (usualmente orientada al sur) que está situada en uno de los lados menores.

La distribución típica es: una puerta en la fachada sur que da acceso a un amplio pasillo que recorre toda la edificación hasta la fachada norte, donde se habilita otra puerta que permite la circulación de aire. Este pasillo es utilizado como cocina, comedor y almacén. En la otra crujía se habilitan los dormitorios, habitualmente tres. Al piso superior se accede mediante una escalera de mano y antiguamente era utilizado para la cría del gusano de seda.

Para su construcción se utilizan materiales fácilmente accesibles en la zona tales como el barro, las cañas, los juncos o los carrizos. Por ello las paredes son construidas con ladrillos de adobe y la cubierta se realiza con cañizo y paja.